

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 2. Quid requiritur ut Cooperantes teneantur ad restitutionem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

sex priores sunt positivæ, tres verò posteriores negativæ: Comprehenduntur his versibus.

*Jussio, consilium, consensus, palpo, recursus,
Participans, mutus, non obstans, non manifestans.*

Q. 2. *Quid requiritur ut Cooperantes teneantur ad restitutionem?*

Resp. I. Requiritur, ut sua cooperatione fuerint causa damni: nam qui non est causa damni, nullum damnum reipsâ intulit; sed qui nullum damnum intulit, nullum tenetur resarcire. Porro non semper consilium, adulatio, vel aliquid hujusmodi est efficax causa rapinae. Unde hinc solum tenetur consiliator, aut palpo ad restitutionem quando probabiliter estimari potest, quod ex hujusmodi causis, fuerit injusta acceptio subsecuta, ait S. Thom. 2. 2. q. 62. a. 7.

Resp. II. Ut jubens, consulens, consentiens, laudans, receptator, adjuvans teneantur restituere, sufficit, ut executor mandato, consilio, consensu, adulacione, recursu verè motus sit, vel alterius auxilio, opérâ, adjutus sit ad damnum inferendum: quia tunc sunt verè causa damni; neque enim est de ratione veræ causæ, ut eâ non positâ non ponatur effectus, sed tantum ut ex eâ sequatur effectus: nam causa efficax est præcisè ea, ex quâ Physicè, vel moraliter provenit effectus. Ita Covar. Cajet. Sot. Azor, Vasquez, Molina, Lessius. de Lugo, & Galii.

K 3

Idquæ

Idque certum est, inquit Lessius, etiamsi alius non defuissest, qui jussisset, consuluisset, adjuvisset, &c. Nec credibile est aliquos id negare, ne eos quidem, qui indistinctè requirunt, ut alioqui damnum fecutum non fuisset, sed supponunt nullam aliam causam fuisse superventuram: alioqui eorum opinio est aperte falsa. Quia talis ita est causa damni in hoc casu, ut si ipse, vel alius similis non moveret, vel adjuvaret executorem, damnum non fieret: ergo verè est causa, sine qua non fieret damnum; nam causa sine qua non, est ea, quæ ita cooperatur, ut sine ipsâ vel simili superveniente non fieret effectus à causa executrice. Igitur jubens, consulens, adjuvans, &c. teneatur restituere, etiamsi non defuissest alius qui jussisset, consuluisset, adjuvisset, &c. Enim verò alium præveniendo in iniuria, contraxit obligationem quam ipse contraxisset; & alioqui qui damnum iniustè passus est ab aliis, non haberet ius exigendi restitutionem ob multitudinem hominum iniquorum.

Quare solum controversia esse potest, quando executor absque illo consilio, mandato, laude, ministerio, auxilio, idem damnum illatus fuisset, quamvis nulla alia similis causa fuisset superventura; quia nempe jam erat ex se ad id paratus, & promptus. Tunc etiam esse obligationem restituendi affirmant Caiet. Sot. Medina, Vasquez, Molina, quos refert, & sequitur de Lugo, afferens, hanc esse communem

nem sententiam inter recentiones, modò res-
vera suo consilio, mandato, vel auxilio coo-
peretur de facto ad damnum: quia talis est
verè causa damni, nam esse causam non est,
quòd illâ deficiente effectus non fieret, sed
quòd illâ etiam re ipsa cooperetur ad damnum.
Nec obstat, quòd executor iam ex se esset cau-
sa efficax damni; nam duæ causæ totales mo-
rales possunt concurrere ad eundem effe-
ctum, atque etiam duo motivatotalia, ita ut
uno eorum deficiente effectus adhuc ex vi
alterius fieret, v. g. si medicus eat in aliquem
locum vocatus à duobus infirmis ad eos cu-
randos, ita ut propter singulos seorsim iret,
moyetur quidem ab utroque, ita tamen, ut al-
tero deficiente iret; tunc singula motiva verè
concurrunt, & tamen altero deficiente effe-
ctus fieret. Unde quoties tuum consilium,
vel auxilium verè movet, & influit, licet eo
deficiente idem damnum fieret, adhuc verè
es causa damni, nam verè damnum adhuc ori-
tur ex tuo consilio, &c. Cæterùm in dubio,
an alter tuo consilio, &c. efficaciter motus
fuerit ad damnum inferendum, necne, teperis
restituere, vel torum, vel saltē pro quantitate
dubii: quia in dubio nemo præsumitur ma-
lum sua sponte facturus; & quia possesso
stat pro obligatione restituendi, cùm constet
positam esse causam de se damni illativam,
vide dicta Q. II.

*Sed quid si executor consilio, aut aliâ simili causâ
motus est tantum ad damnum inferendum
facilius, confidentius, vel citius?*

Resp. Multi negant mandantem, consulentem tenerit tunc restituere. Quia tum rem moraliter estimando, non est causa efficax damni, & nihil interest ad damni illationem, an facilius, confidentius &c. illatum sit, si revera sublato consilio, &c. illatum verè fuisset ab executore jam ad id ultrò determinato; & tunc consulens, laudans, &c. non tam sunt causæ substantiæ damni, quam modi vel circumstantiæ, qua mandatur executioni; ut quod fiat hoc modo, hoc instrumento, hoc tempore, &c. Ergo non tenentur substantiam damni rependere; & ita sentire dicunt S. Thom. in 4. dist. 15. q. 1. a. 5. ad 3. quæst. unc. ubi ait de consulente: *Non obligatur semper ad restitutionem, nisi in certis casibus, quanda probabiliter credit, quod consilium suum fuit efficax, & quod alias injusta ablatio commissa non fuisset.* & S. Antoninum 2. p. tit. 2. c. 1. §. 6. ubi dicit jubentem, & consulentem teneri dedaron, *quod alias non fuisset factum, supple seclusa aliâ simili causâ.*

Medina verò, Cajet. Sot. Molina, Vasquez, Reginal. & alii affirmant: quia adhuc talis est vera causa damni, nam est causa hujus individuæ actionis damnosæ, quæ hic, & nunc sit, & ad eam concurrit.

Porrò adhuc probabilius est teneri ad restitutio-

tutionem eum, qui fuit causa, ut damnum ci-
tiūs inferretur, tum ex l. 51. ff. ad leg. Aquil.
ibi: *Si quis servo mortiferum vulnus inflixerit,*
eundēmque alius ex intervallo ita percussérit, ut
maturius interficeretur, quam ex priore vulnere
moriturus fuerat, statuendum est utrumque eorum
lege Aquiliā teneri: tum quia alioqui potuisset
executor mutare voluntatem, vel impediri à
damno inferendo: & sic damnum sine tuo
consilio vel opera potuisset non existisse, &
fortè non existisset; deinde es causa damni
hic, & nunc illati.

Q. 3. *An omnes cooperantes ad damnum tenen-
tur singuli in solidum?*

Resp. I. Mandans, consulens, consentiens,
laudans, vel receptans, &c. tenetur ad restitu-
tionem totius damni, si causa fuit totius damni,
partis verò, si solum partis causa fuit. Nam
quisque tenetur resarcire totum, & solum da-
mnum, cuius causa iniusta fuit: & quando ad
idem damnum concurrerunt, tunc singuli te-
nentur in solidum modo infra explicando.

Quoad participantes, cùm plures coope-
rantur ad idem damnum inferendum, sic ut
singuli sint causa actionis iniustæ, seu confe-
rant in actionem injustam; ut dum plures
communi consilio, operâ, auxilio, domum,
vineam, hortum spoliant, gregem abigunt,
vel ædes incendunt, aut unus præbet aliis in-
strumenta, v.g. claves, arma, scalas, &c. tunc

K 5

singuli